Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

15 päivänä marraskuuta 2012*

Maatalous — Asetus (ETY) N:o 1443/82 — 3 artiklan 4 kohta — Sokerialan kiintiöjärjestelmän soveltaminen — Jäsenvaltion viranomaisten tuottajan luona jälkeenpäin suorittamassa tarkastuksessa toteama sokerin ylijäämä — Tämän ylijäämän huomioon ottaminen vahvistettaessa sen markkinointivuoden lopullinen tuotanto, jonka aikana ero on todettu

Asiassa C-131/11,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 8.3.2011 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 17.3.2011, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

**Pfeifer & Langen KG**

vastaan

**Hauptzollamt Aachen,**

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Tizzano sekä tuomarit A. Borg Barthet, M. Ilešič, M. Safjan (esittelevä tuomari) ja M. Berger,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Impellizzeri,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 9.2.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Pfeifer & Langen KG, edustajinaan Rechtsanwalt D. Ehle ja Rechtsanwalt C. M. Hagemann,

— Hauptzollamt Aachen, asiamiehinään M. Lambertz ja R.-M. Gleim-Arnold,

— Euroopan komissio, asiamiehinään P. Rossi ja B. Schima,

kuultuaan julkisasiamiehen 29.3.2012 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

**tuomion**

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sokerialan kiintiöjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 8.6.1982 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1443/82 (EYVL L 158, s. 17 ja oikaisu EYVL 1982, L 169, s. 39), sellaisena kuin se on muutettuna 23.2.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 392/94 (EYVL L 53, s. 7; jäljempänä asetus N:o 1443/82), 3 artiklan 4 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Pfeifer & Langen KG (jäljempänä Pfeifer & Langen) ja Hauptzollamt Aachen ja joka koskee Saksan viranomaisten tuottajan luona jälkeenpäin suorittamassa tarkastuksessa toteamaa sokerin ylijäämää sekä kysymystä siitä, mihin markkinointivuoteen kuuluvaksi tämä ylijäämä on luettava.

## Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30.6.1981 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4), sellaisena kuin se oli muutettuna 2.6.1998 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1148/98 (EYVL L 159, s. 38; jäljempänä perusasetus) pyrittiin sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn (jäljempänä sokerin yhteinen markkinajärjestely) avulla vakauttamaan sokerimarkkinat ja säilyttämään tarvittavat takeet sokerin kaltaisten perustuotteiden tuottajien työllisyyden ja elintason turvaamiseksi Euroopan yhteisössä sekä varmistamaan se, että kaikki kuluttajat voivat hankkia sokeria kohtuuhinnoin.

4 Näiden päämäärien saavuttamiseksi perusasetuksella säänneltiin sokerin tuotantoa, tuontia ja vientiä. Siinä säädettiin erityisesti yrityksille osoitettavien tuotantokiintiöiden järjestelmästä, joka oli asetuksen johdanto-osan 15. perustelukappaleen mukaan keino, jolla tuottajille taattiin yhteisön hinnat ja niiden tuotannon myynti.

5 Kyseisessä kiintiöjärjestelmässä osoitettiin kullekin jäsenvaltiolle ja kullekin markkinointivuodelle (kunkin vuoden heinäkuun 1. päivästä seuraavan vuoden kesäkuun 30. päivään) muun muassa kotimaisen tuotannon perusmäärä. Kunkin jäsenvaltion oli perusasetuksessa vahvistetuin perustein jaettava alueellaan tämä määrä A-kiintiönä ja B-kiintiönä sokerintuottajien kesken.

6 Perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettiin seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ’A-sokerilla’ – – [sokeri]määrää, joka on tuotettu määritettynä markkinointivuonna kyseisen yrityksen A-kiintiön rajoissa;

b) ’B-sokerilla’ – – [sokerimäärää], joka on tuotettu määritettynä markkinointivuonna ja joka on suurempi kuin A-kiintiö mutta pienempi kuin kyseisen yrityksen A- ja B-kiintiöiden yhteismäärä;

c) ’C-sokerilla’ – – [sokerimäärää], joka on tuotettu määritettynä markkinointivuonna ja joka joko on suurempi kuin kyseisen yrityksen A- ja B-kiintiöiden yhteismäärä tai on tuotettu yrityksessä, jolla ei ole kiintiötä.”

7 A-kiintiöön kuulunut sokeri vastasi yhteisössä tapahtuvaa kulutusta, sitä voitiin markkinoida vapaasti yhteismarkkinoilla ja interventiohinnalla taattiin sen myynti. Myös B-kiintiöön kuulunutta sokeria voitiin markkinoida vapaasti yhteismarkkinoilla, mutta ilman interventiohintaan liittyvää takuuta, tai se voitiin viedä kolmansiin maihin, jolloin siihen liittyi vientituki. C-sokeriin ei voitu soveltaa hintatukijärjestelmää eikä vientitukijärjestelmää.

8 Koska sokerin yhteinen markkinajärjestely perustui itserahoitusjärjestelmään, vientituet kustannettiin tuotantomaksuilla, mutta C-sokerin tuotannosta ei peritty maksua. Lisäksi C-sokeri oli vietävä yhteisön ulkopuolelle myytäväksi maailmanmarkkinoilla.

9 Perusasetuksen 26 artiklassa säädettiin tästä seuraavaa:

”1. – – C-sokeria, jota ei siirretä 27 artiklan mukaisesti, – – ei saa myydä yhteisön sisämarkkinoilla ja [se] on vietävä sellais[e]naan ennen kyseisen markkinointivuoden päättymistä seuraavaa 1 päivää tammikuuta.

– –

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä on säädettävä erityisesti maksun perimisestä 1 kohdassa tarkoitetusta C-sokerista – –, [jonka] vientiä sellais[e]naan määräajan kuluessa ei ole todistettu määritettävänä päivänä.”

10 Perusasetuksen 27 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”1. Kukin yritys voi päättää siirtää A-kiintiötä suuremman sokerintuotannon kokonaan tai osittain seuraavaan markkinointivuoteen kyseisen seuraavan vuoden tuotannon lukuun. Tämä päätös on peruuttamaton.

– –

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tekevien yritysten:

— on ilmoitettava siirrettävän tuotetun sokerin määrä tai määrät kyseiselle jäsenvaltiolle ennen 1 päivää helmikuuta,

— ja sitou[duttava] varastoimaan siirrettävän määrän tai siirrettävät määrät 12 perättäisenä kuukautena ja jakson alkamiskohta on määrättävä. Tämän jakson aikana varastointikulut korvataan 8 artiklan mukaisesti myös siirretyn C-sokerin osalta, samoin kuin 23 artiklan 4 a kohdan mukaisesti A- ja B-sokerista C-sokeriksi muuttuneen sokerin osalta.

– –”

11 Perusasetuksen 27 artiklan 3 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Sellaiset yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, joilla voidaan säätää siirrettäviksi hyväksyttyjen sokerimäärien rajat, annetaan 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä säädetään erityisesti maksun perimisestä – – varastoitavasta määrästä, joka on myyty mainitun varastointijakson aikana.”

12 Perusasetuksen 28 artiklassa vahvistettiin perusteet, joilla erityisesti A- ja B-sokerin tuotannosta perittävät tuotantomaksut määritettiin. Jäsenvaltiot perivät nämä maksut.

13 Perusasetuksen 26 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyssä, kiintiötä suuremman tuotannon soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalla 14.9.1981 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2670/81 (EYVL L 262, s. 14), sellaisena kuin se oli muutettuna 30.1.1996 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 158/96 (EYVL L 24, s. 3; jäljempänä asetus N:o 2670/81), täsmennettiin edellytykset, joiden täyttyessä C-sokerin viennin katsottiin tapahtuneen.

14 Asetuksen N:o 2670/81 1 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”[Perusasetuksen] 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viennin katsotaan tapahtuneen, jos

a) tuottajana olevan jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on 2 artiklassa tarkoitettu todiste C-sokerin – – viejänä olevasta jäsenvaltiosta riippumatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen muiden säännösten soveltamista;

b) viejänä oleva jäsenvaltio hyväksyy kyseisen vienti-ilmoituksen ennen sitä markkinointivuotta seuraavan tammikuun ensimmäistä päivää, jona C-sokeri – – on tuotettu;

c) C-sokeri – – tai vastaava määrä 2 artiklan 3 kohdan merkityksessä on lähtenyt yhteisön tullialueelta viimeistään 60 päivän määräajan kuluessa b [ala]kohdassa tarkoitetusta 1 päivästä tammikuuta laskettuna;

d) tuote on viety ilman tukea ja maksua denaturoimattomana valkoisena sokerina tai raakasokerina – –.

Lukuun ottamatta ylivoimaista estettä, jos kaikki ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, kyseistä C-sokerin – – määrää pidetään sisämarkkinoilla myytynä.

Ylivoimaisen esteen sattuessa sen jäsenvaltion toimivaltainen toimielin, jonka alueella C-sokeri – – on tuotettu, toteuttaa tarvittavat toimenpiteet asianosaisen ilmoittamat asianhaarat huomioon ottaen.

Kun C-sokeri – – on viety muun jäsenvaltion alueelta kuin sen, jossa se on tuotettu, nämä toimenpiteet toteutetaan tarvittaessa tämän jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tarvittaessa antaman lausunnon jälkeen.”

15 Asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Asianomaisen jäsenvaltion on perittävä määristä, jotka on 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti myyty sisämarkkinoilla, C-sokerin osalta 100 kilogrammalta tapauksen mukaan valkoista sokeria tai raakasokeria – – määrä, joka vastaa

— suurinta kyseiseen tuotteeseen sinä markkinointivuonna, jona kyseinen C-sokeri – – on tuotettu, ja sitä seuraavan kuuden kuukauden aikana sovellettavaa tuontimaksua,

ja

— 1,21[:tä euroa].”

16 Asetuksen N:o 1443/82 1 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”[Perusasetuksen] 26–29 artiklassa ’sokerintuotannolla’ tarkoitetaan valkoisena sokerina ilmaistujen seuraavien sokereiden kokonaismäärää:

a) valkoinen sokeri;

b) raakasokeri;

c) inverttisokeri;

– –”

17 Asetuksen N:o 1443/82 3 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava vuosittain ennen 15 päivää helmikuuta kunkin niiden alueella sijaitsevan yrityksen kuluvaa markkinointivuotta koskeva väliaikainen sokerintuotanto.

– –

3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava vuosittain ennen 1 päivää lokakuuta kunkin yrityksen edellisen markkinointivuoden lopullinen [sokerin]tuotanto.

4. Jos sokerin 3 kohdassa tarkoitetun lopullisen tuotannon vahvistamisen jälkeen siinä todetaan eroja, nämä erot on otettava huomioon vahvistettaessa eron toteamista koskevan markkinointivuoden lopullinen tuotanto.”

18 Asetuksen N:o 1443/82 4 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Jollei seuraavista kohdista muuta johdu, [perusasetuksen] 26–29 artiklassa ’yrityksen [sokerin]tuotannolla’ tarkoitetaan sokerin – – määrää, jonka tämä yritys on tosiasiallisesti valmistanut.

2. Markkinointivuoden sokerin kokonaistuotanto on 1 kohdassa tarkoitettu tuotanto, johon on lisätty tälle vuodelle siirretty sokerimäärä ja josta on vähennetty seuraavalle markkinointivuodelle siirretty sokerimäärä.”

19 Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 18.12.1967 annetun neuvoston asetuksen N:o 1009/67/ETY (EYVL 1967, 308, s. 1) 23 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot vahvistavat peruskiintiön jokaiselle niiden alueella sokeria tuottavalle laitokselle tai yritykselle. Tämä peruskiintiö vahvistetaan kertomalla asianomaisen laitoksen tai yrityksen markkinointivuosien 1961/1962–1965/1966 aikainen sokerin keskimääräinen vuosituotanto kertoimella, joka ilmaisee kyseisen jäsenvaltion perusmäärän ja tämän jäsenvaltion sokerin keskimääräisen vuosituotannon suhteen mainittuna ajanjaksona, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 tai 4 kohdan nojalla annettujen säännösten soveltamista.

Perusmäärät ovat seuraavat:

Saksa: 1 750 000 tonnia valkoista sokeria

Ranska: 2 400 000 tonnia valkoista sokeria

Italia: 1 230 000 tonnia valkoista sokeria

Alankomaat: 550 000 tonnia valkoista sokeria

Belgian ja Luxemburgin talousliitto: 550 000 tonnia valkoista sokeria.

2. Jäsenvaltio toteuttaa yrityskohtaisten peruskiintiöiden vahvistamisen yhteydessä tarvittavat toimenpiteet juurikkaiden ja ruokojen tuottajien etujen huomioon ottamiseksi.

3. Neuvosto vahvistaa komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen 1 kohdan soveltamista koskevat yleiset säännöt ja mahdolliset poikkeukset kyseisen kohdan säännöksistä.

4. Jos tarvitaan tämän artiklan soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, ne vahvistetaan 40 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”

20 Asetus N:o 1009/67 on kumottu sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19.12.1974 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3330/74 (EYVL L 359, s. 1).

21 Perusasetus on kumottu ja korvattu sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13.9.1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2038/1999 (EYVL L 252, s. 1).

22 Asetus N:o 2670/81 on kumottu ja korvattu neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kiintiön ulkopuolisen tuotannon osalta sokerialalla 29.6.2006 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 967/2006 (EUVL L 176, s. 22).

23 Asetus N:o 1443/82 on kumottu ja korvattu kiintiöjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalla 20.2.2002 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 314/2002 (EYVL L 50, s. 40).

24 Pääasian oikeudenkäynnissä on sen kohteena olevien tosiseikkojen ajankohdan perusteella kuitenkin edelleen sovellettava perusasetusta sekä asetuksia N:o 2670/81 ja N:o 1443/82.

**Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymys**

25 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Pfeifer & Langen jalostaa sokeria tehtaissaan, joiden sijaintipaikat ovat Elsdorf, Euskirchen, Appeldorn ja Lage (Saksa).

26 Yrityksen 8.9.1998 antaman ilmoituksen perusteella Hauptzollamt Köln-West vahvisti 25.9.1998 tekemällään päätöksellä yrityksen lopullisen sokerintuotannon markkinointivuodelle 1997/1998.

27 Hauptzollamt für Prüfungen Köln aloitti 4.11.1999 tarkastuksen Pfeifer & Langenin luona. Hauptzollamt Krefeld jatkoi 16.1.2003 kyseistä tarkastusta, joka koski muun muassa markkinointivuodelta 1997/1998 maksettavia sokerin tuotantomaksuja.

28 Tarkastajat ilmoittivat 9.5.2006 päivätyssä kertomuksessaan havainneensa tarkastuksessa tuotantoylijäämän Pfeifer & Langenin ilmoitukseen verrattuna. Hauptzollamt Aachen totesi tämän johdosta 28.12.2006 tekemässään päätöksessä, että Pfeifer & Langen oli tuottanut markkinointivuoden 1997/1998 osalta ylijäämän, jonka suuruus oli valkoisena sokerina ilmaistuna 9 657,4 tonnia. Samana päivänä tekemällään toisella päätöksellä Hauptzollamt Aachen määräsi Pfeifer & Langenin maksamaan tästä tuotantoylijäämästä 5 810 857,58 euron suuruisen C-sokeria koskevan maksun.

29 Pfeifer & Langen teki molemmista päätöksistä oikaisuvaatimukset, joissa se vetosi erityisesti siihen, ettei väitettyä tuotantoylijäämää voitu asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 4 kohdan nojalla lukea markkinointivuoteen 1997/1998 kuuluvaksi, koska sitä ei ollut havaittu ennen 1.10.1998.

30 Hauptzollamt Aachen hylkäsi 27.4.2010 tekemillään päätöksillä Pfeifer & Langenin oikaisuvaatimukset erityisesti sillä perusteella, että todettu tuotantoylijäämä oli asianmukaisesti luettu markkinointivuoteen 1997/98 kuuluvaksi, koska asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 4 kohtaa voitiin soveltaa vain tuottajan ilmoittamaan tuotantoon. Ilmoittamattomat tuotantoylijäämät, jotka on todettu jälkeenpäin, on luettava kuuluviksi siihen markkinointivuoteen, jonka aikana määrät on tuotettu.

31 Lisäksi Hauptzollamt Aachen muutti 27.4.2010 tekemällään päätöksellä 28.12.2006 tekemäänsä vahvistamispäätöstä siten, että se vahvisti 6 922,1 tonnin suuruisen tuotantoylijäämän markkinointivuodelle 1997/98. Samana päivänä tekemällään toisella päätöksellä se muutti 28.12.2006 tekemäänsä maksupäätöstä siten, että se määräsi Pfeifer & Langenin maksettavaksi 4 165 027,57 euron suuruisen tuotantomaksun.

32 Pfeifer & Langen ilmoitti istunnossa, että tämä ylijäämä oli 1,4 prosenttia sen markkinointivuonna 1997/1998 tuottaman sokerin kokonaismäärästä.

33 Pfeifer & Langen nosti tästä päätöksestä kanteen Finanzgericht Düsseldorfissa.

34 Pääasian oikeudenkäynnissä annettava ratkaisu riippuu ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan siitä, onko Pfeifer & Langenin luona suoritetussa tarkastuksessa markkinointivuoden 1997/1998 päättymisen jälkeen todettu sokerin ylijäämä luettava kuuluvaksi kyseiseen vai johonkin myöhempään markkinointivuoteen.

35 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa tältä osin, että asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 4 kohta on yhdenmukainen asiassa 159/73, Hannoversche Zucker, 30.1.1974 annetun tuomion (Kok., s. 121, 6 kohta) kanssa mutta että kyseinen tuomio koski ennen sokerin yhteisen markkinajärjestelyn voimaantuloa tuotettuja ylijäämiä, toisin kuin pääasian oikeudenkäynnin kohteena oleva asia.

36 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa lisäksi, että yrityksille osoitetut tuotantokiintiöt koskevat perusasetuksen mukaan tietyn markkinointivuoden aikana tuotettuja määriä. Asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 4 kohdan soveltaminen markkinointivuoden päättymisen jälkeen todettuihin sokerin ylijäämiin johtaisi kuitenkin kyseisen tuotannon siirtämiseen myöhemmälle markkinointivuodelle. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tarkastelee sen vuoksi tällaisen tulkinnan yhteensopivuutta tuotantokiintiöjärjestelmän kanssa.

37 Näin ollen Finanzgericht Düsseldorf päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 4 kohtaa tulkittava niin, että sitä sovelletaan myös toimivaltaisen viranomaisen tuottajan luona suorittaman tarkastuksen yhteydessä toteamiin ylijäämiin?”

## Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

38 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että sitä sovelletaan siinä tapauksessa, että kansalliset viranomaiset ovat todenneet sokerin ylijäämän tuottajan luona jälkeenpäin suoritetussa tarkastuksessa.

39 Aluksi on syytä muistuttaa, että markkinointivuosi kesti tietyn vuoden heinäkuun 1. päivästä seuraavan vuoden kesäkuun 30. päivään. Asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden oli vahvistettava vuosittain ennen helmikuun 15. päivää kunkin niiden alueella sijaitsevan yrityksen kuluvaa markkinointivuotta koskeva väliaikainen sokerintuotanto. Saman artiklan 3 kohdan mukaan niiden oli vahvistettava vuosittain ennen lokakuun 1. päivää kunkin yrityksen edellisen markkinointivuoden aikana toteutunut lopullinen sokerintuotanto.

40 Saman artiklan 4 kohdassa säädettiin, että jos lopullisen tuotantomäärän vahvistamisen jälkeen ”siinä todetaan eroja, nämä erot on otettava huomioon vahvistettaessa eron toteamista koskevan markkinointivuoden lopullinen tuotanto”.

41 Viimeksi mainittu säännös, joka on ennakkoratkaisupyynnön kohteena, on sanamuodoltaan sama kuin sokerialan kiintiöjärjestelmän soveltamista koskevista tietyistä tarvittavista yksityiskohtaisista säännöistä 12.3.1973 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 700/73 (EYVL L 67, s. 12) 2 artiklan 3 kohta. Onkin syytä todeta, että edellä mainitussa asiassa Hannoversche Zucker annetussa tuomiossa viitattiin asetuksen N:o 700/73 2 artiklan 3 kohtaan.

42 Kyseisellä tuomiolla ratkaistu asia koski sokerin ylijäämää, joka oli todettu varastojen virallisessa tarkastuksessa sokerin yhteisen markkinajärjestelyn voimaantulopäivää 1.7.1968 myöhemmin mutta tuotettu ennen kyseistä päivää.

43 Kuten edellä mainitussa asiassa Hannoversche Zucker annetun tuomion 3 kohdassa todettiin, esitetty kysymys koski sitä, oliko tämä ylijäämä tuotantomaksun määrää laskettaessa luettava kuuluvaksi sokerin yhteisen markkinajärjestelyn voimaantuloa edeltäneeseen kauteen vai ensimmäiseen tämän markkinajärjestelyn piiriin kuuluneeseen kauteen vai siihen kauteen, jonka aikana se oli todettu.

44 Kyseisen tuomion 5 kohdassa todettiin tästä seikasta erityisesti, ettei varastojen tarkastuksia ollut sokerin varastoinnin teknisten edellytysten vuoksi mahdollista tehdä muuten kuin usean vuoden välein ja että jos todetaan tuottajan kirjanpidon perusteella laskettuun varastoon nähden ylijäämä, tällaisen ylijäämän todellisen valmistusvuoden täsmällinen selvittäminen olisi käytännössä vaikeaa.

45 Kyseisen tuomion samassa kohdassa todettiin lisäksi, että ylijäämän lukeminen aikaisempaan sokerin markkinointivuoteen kuuluvaksi olisi edellyttänyt kyseisen markkinointivuoden lopullisesti vahvistettujen tuotantolukujen oikaisemista asianomaisen yksittäisen yrityksen lisäksi myös jäsenvaltion ja koko yhteisön osalta ja että tällaisesta oikaisusta aiheutuisi sillä tavoiteltuun tulokseen nähden suhteettomia hallinnollisia vaikeuksia, koska se vaikuttaisi taannehtivasti sekä tuotantokiintiöiden että ylijäämätuotannosta perittävien maksujen laskemiseen.

46 Saman tuomion 6 kohdassa päädyttiin katsomaan, että esitettyihin kysymyksiin oli näin ollen vastattava – 15.3.1973 alkaen sovelletussa asetuksessa N:o 700/73 virallisestikin säädetyn mukaisesti – siten, että lopullisen tuotannon vahvistamisen jälkeen todettu ero oli otettava huomioon sinä markkinointivuonna, jonka aikana se oli todettu.

47 On kuitenkin todettava, että pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevat olosuhteet eroavat edellä mainitulla tuomiolla ratkaistuun asiaan Hannoversche Zucker liittyneistä olosuhteista, koska kyseisessä asiassa todettu sokerin ylijäämä koski sokerintuotantoa, joka ei ollut ylittänyt voimassa olleessa säännöstössä eli asetuksen N:o 1009/67 23 artiklassa vahvistettua kiintiötä. Tämä kiintiö vastasi jokseenkin perusasetuksessa A-sokeriksi ja B-sokeriksi kutsuttujen kiintiöiden kokonaismäärää.

48 Toisaalta on kiistatonta, että pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevassa asiassa todettu sokerin ylijäämä on perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua C-sokeria eikä A- tai B-sokeria. Yksikään unionin tuomioistuimelle huomautuksia esittänyt Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitettu osapuoli ei sitä paitsi ole kiistänyt tätä seikkaa.

49 Tästä seuraa, että edellä mainitussa asiassa Hannoversche Zucker annetun tuomion mukainen ratkaisu pätee kyllä edelleen A- ja B-kiintiöihin kuuluvan sokerin lopullisen tuotannon vahvistamiseen mutta on tutkittava, sovelletaanko asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 4 kohtaa myös siinä tapauksessa, että kansallisten viranomaisten tuottajan luona jälkikäteen suorittamassa tarkastuksessa toteama sokerin ylijäämä on C-sokeria.

50 Tältä osin on todettava, ettei asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 4 kohdan sanamuotoon sisälly mitään sellaista, minkä perusteella voitaisiin päätellä sen asiallisen soveltamisalan rajoittuvan A- ja B-sokeriin.

51 Kyseistä säännöstä on kuitenkin tulkittava sokerin yhteistä markkinajärjestelyä koskevan unionin säännöstön yleisen rakenteen ja tavoitteiden valossa.

52 Tässä yhteydessä on otettava huomioon se seikka, että perusasetuksella on otettu käyttöön erityinen järjestelmä C-sokeria olevien ylijäämien käsittelemiseksi. Tämän järjestelmän mukaan sokerintuottajalla, joka oli ylittänyt A- ja B-sokerin kiintiöt ja jolla siten oli hallussaan tietty määrä C-sokeria, oli C-sokeria koskeva valintamahdollisuus.

53 Hänellä oli nimittäin yhtäältä oikeus perusasetuksen 26 artiklan 1 kohdassa säädetyin tavoin viedä tämä C-sokeri ennen kyseisen markkinointivuoden päättymistä seuraavan tammikuun 1. päivää. Jollei kyseisen sokerin viennin todistettu tapahtuneen säädetyssä määräajassa, tuottaja oli velvollinen maksamaan saman asetuksen 26 artiklan 3 kohdan nojalla maksettavan maksun.

54 Toisaalta tuottaja saattoi perusasetuksen 27 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla päättää siirtää tämän sokerimäärän seuraavaan markkinointivuoteen, ja tästä oli ilmoitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle ennen helmikuun 1. päivää. Jos tällä tavoin siirretystä sokerin määrästä jokin osa myytiin sisämarkkinoilla säädetyn varastointijakson aikana, myös myydystä sokerimäärästä perittiin maksu.

55 Tästä seuraa, että C-sokeria olevien ylijäämien asema oli todettava varmuudella tammikuun 1. päivänä tai helmikuun 1. päivänä.

56 Asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 4 kohdan tulkitseminen siten, että nämä sokerin ylijäämät saataisiin lukea kuuluviksi siihen markkinointivuoteen, jonka aikana ne on todettu, olisi kuitenkin ollut vastoin C-sokeria koskevan järjestelmän tavoitetta eli sitä, ettei tätä sokeria myytäisi sisämarkkinoilla.

57 Vaikka nimittäin C-sokerin huomioon ottaminen olisi ollut A- ja B-sokerin tavoin mahdollista vahvistettaessa sen markkinointivuoden lopullista tuotantoa, jonka aikana ero oli todettu asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 4 kohdan mukaan, tuottajia ei olisi millään tavoin kannustettu näiden sokerin ylijäämien vientiin tai niiden ilmoittamiseen ja siirtämiseen seuraavaan markkinointivuoteen. Siten ei olisi ollut mahdotonta, että jotkut tuottajat säilyttävät loputtomasti samat sokerin ylijäämät, jotka olisi voitu aina lukea kuuluviksi siihen markkinointivuoteen, jonka aikana ne oli todettu, vaikka kyseessä olisi todellisuudessa aikaisemman markkinointivuoden sokerimäärän siirto.

58 Tällainen tilanne olisi kuitenkin estänyt C-sokerin markkinoinnin tehokkaan valvonnan, ja se olisi myös ollut vastoin perusasetuksen 27 artiklan 3 kohtaa, jonka mukaan siirrettäviksi hyväksyttäville sokerimäärille voitiin säätää rajoja.

59 Hauptzollamt Aachenin perustelusta, jonka mukaan asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 4 kohtaa sovellettiin vain, jollei ylijäämän olemassaolo ollut tuottajan tiedossa hänen ilmoittaessaan lopullisen sokerintuotantonsa, on huomautettava tämän seikan todistamiseen liittyvien vaikeuksien lisäksi siitä, että valistuneen ja säännöstön tilasta tietoisen tuottajan on sokerin myynnistä saatavissa olevia etuja arvioidessaan otettava huomioon tämän tavaran tuottamiseen liittyvät riskit, kuten tuotetun sokerin määrän varman määrittämisen vaikeus, ja hyväksyttävä nämä riskit tällaisen tuotannon normaaleiksi haittapuoliksi.

60 Lisäksi on syytä täsmentää, että kyseisen säännöstön mukainen C-sokeriin sovellettava järjestelmä perustuu objektiivisiin kriteereihin ja sitä sovelletaan riippumatta siitä, onko tuottaja menetellyt vilpillisesti. Maksut, jotka oli maksettava, jollei C-sokeria viety perusasetuksen 26 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa tai jos tämä sokeri saatettiin sisämarkkinoille saman asetuksen 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla, oli näin ollen perittävä ottamatta huomioon tuottajan mahdollista vilpillistä menettelyä.

61 Edellä todetusta seuraa, ettei asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 4 kohdan soveltamisalaa voida ulottaa C-sokeriin.

62 Esitettyyn kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 1443/82 3 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta siinä tapauksessa, että kansalliset viranomaiset ovat todenneet sokerin ylijäämän tuottajan luona jälkeenpäin suoritetussa tarkastuksessa, jos tämä ylijäämä on C-sokeria.

## Oikeudenkäyntikulut

63 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

**Sokerialan kiintiöjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 8.6.1982 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1443/82, sellaisena kuin se on muutettuna 23.2.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 392/94, 3 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta siinä tapauksessa, että kansalliset viranomaiset ovat todenneet sokerin ylijäämän tuottajan luona jälkeenpäin suoritetussa tarkastuksessa, jos tämä ylijäämä on C-sokeria.**

Allekirjoitukset